

Vad vill vi med det nordiska samarbetet?

(Insändarsidan, Göteborgs- Posten, 2 maj 2005)

I ett intressant debattinlägg presenterar riksdagsledamoten Kent Olsson (m) slutsatserna från en undersökning som genomförts om nordiska ungdomars skandinaviska språkkunskaper. Det visar sig att de svenska, danska och finska ungdomarna har stora problem med att förstå sina grannspråk medan normmännen har betydligt bättre skandinaviska språkkunskaper. I undersökningen konstateras även att ungdomarna generellt sett är bättre på engelska än på de nordiska grannspråken.

I debattinlägget konstateras även att det finns ett behov av skandinaviska språkkunskaper. Ty det officiella, nordiska samarbetet har kommit att utveckla sig på ett sätt som ingen riktigt hade tänkt sig från början. Redan idag har drygt 90 procent av den finska befolkningen finska som modersmål och i de tre baltiska staterna, som successivt håller på att integreras i det nordiska samarbetet, talas något skandinaviskt språk överhuvudtaget inte alls.

Det finns en koppling mellan de bristfälliga språkkunskaperna i Norden och hur det nordiska samarbetet generellt har utvecklats. Faktum är att tidsintervallen blir allt längre mellan det att vi överhuvudtaget får höra något från det nordiska samarbetet, och när något nämns så är det både defensivt och urvattnat. Resultatet från den tidigare nämnda språkundersökningen kan därför knappast komma som någon överraskning för de som har försökt att hänga med i det nordiska samarbetets utveckling. Resultatet borde snabbt leda oss till huvudfrågan: vad vill vi med det nordiska samarbetet?

Tomas Larsson, Stockholm